

Begrebsparret top-down/bottom-up bør anses som analytiske vinkler, der beskriver to forskellige politiske processer. En top-down proces beskriver, hvordan et lille antal beslutningstagere (top) træffer kritiske beslutninger om f.eks. en stats udvikling, der har store konsekvenser for hele befolkningen (down). En bottom-up proces beskriver, hvordan det store flertal (bottom), grupper eller klasser i befolkningen, træffer beslutninger, der tvinger en mindre elite (top) til at reagere. De to begreber bør i udgangspunktet bruges som beskrivelser af processerne, ikke som forklaringer på dem.

Overordnet kan man sige, at bottom-up processer har tendens til at være mere uforudsigelige i deres endelige politiske resultat end top-down. Det kan sandsynligvis forklares med, at bottom-up processer har flere aktører indblandet i beslutningsprocessen. Derfor har de sværere ved at finde en entydig retning.

Meiji restorationen og den efterfølgende modernisering af Japan er et godt eksempel på en top-down proces. Til forskel er Den Franske Revolution 1789 og Den Russiske Revolution 1917 gode eksempler på bottom-up processer. Et godt nutidigt eksempel på en bottom-up proces er Det Arabiske Forår, det tog sin begyndelse i 2010